

[Drachmann.]

Ret til at gøre Gengæld og sige, at det var rart, hvis Regeringen kunde faa et samlet Sted for samtlige Erhvervsinteresser. Og det var det, jeg ønskede før, en økonomisk Forsvarscentral, hvor alle Traadé var knyttet sammen, og hvor Virksomhederne, ikke blot Organisationerne, men ogsaa Enkeltvirksomhederne i de hastigt opstaaende Situationer, her er Tale om, kan henvende sig, og hvor Regeringen saa kan sætte sin fulde Slagkraft ind og ikke sige: Det er ikke her, det er hos min Kollega, det foregaar! Men dette er kun sagt som en spøgefuld Retorsion over for Ministeren i Anledning af hans Betragtninger om Erhvervsorganisationerne.

Situationerne er, som jeg sagde, hastigt skiftende; hvis man skifter Standpunkt, er det formodentlig, fordi Situationen ogsaa skifter. Det Eksempel, jeg fremdrog med Virksomheden, omtalte den højtærede Minister ogsaa og raillerede lidt over vedkommende Fabrik, der ønskede at komme paa Friliste i November, men nu klagede over ikke at være paa den bundne Liste mere. Jeg vil sige, det var tragisk, at denne Virksomhed maatte ønske at komme paa Friliste, tragisk til Belysning af Valutasystemets Ufuldkommenhed som Værneforanstaltning, fordi det netop skete af Hensyn til den paagældende Virksomheds Kunder, idet deres Valutainteresser var saaledes liggende, at det i Virkeligheden var i Virksomhedens Interesse at komme paa den frie Liste for at holde paa sine Kunder. Ja, saadan er det — det ærede Medlem Hr. Hauge smiler —, saadan laa Forholdene, saadan har de i hvert Fald ligget paa det Tidspunkt. Der er vel ingen, der antager, at en Fabrik eller Virksomhed ligefrem ønsker at begaa Selvmord, og naar denne Virksomhed ønskede at komme paa Friliste, var det paa Grund af tungtvejende Interesser.

I øvrigt tror jeg ikke, at man for detaillere i dette høje Ting og for Offentligheden skal komme ind paa dette; jeg nævner det blot for at vise, at Ministeren havde fuldkommen Ret i, at Valutasystemet ikke alene kan klare de store Problemer og de meget komplicerede Problemer, som opstaar ved, at Udlandet baade ved den totalitære Handelspolitik og de store Sammenslutningers Handelspolitik, ved et Sammenspil af uhyre mange og stærke Faktorer har det i sin Magt at udrydde dansk Produktion, naar det passer dem — og det passer dem desværre ofte og, som jeg sagde før, i stigende Grad.

Det er det, jeg endnu en Gang vil sige, idet jeg takker for den højtærede Ministers Forstaaelse. I Hovedsagen er han jo ganske enig med mig i dette, at det kan ikke være saaledes, at hver Gang der herhjemme tages en ny Produktion op — og vi trænger saa sandt til nye Produktioner og Beskæftigelsesmuligheder —, skal det slaas ned pr. Magtbud fra Udlandet, medens den danske Lovgivning, Statsmagten og hele Samfundet sidder som fuldkommen passive Tilskuere dertil. Jeg haaber, at Regeringen alligevel vil tage disse Tanker op; jeg tror desværre, at hvis den ikke gør det frivilligt, vil den blive tvunget dertil. Jeg forstod ogsaa, at Ministeren havde Forstaaelse af og Ønske om at medvirke hertil. Jeg vil endnu en Gang gentage, at den Linie, jeg før omtalte, er i højst alvorlig Udvikling over for vort Lands industrielle Produktioner.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Oluf Pedersen: De mange Betragtninger over den Hjælp, man yder Haandværkerne ved, at man nu i Stedet for 1 Mill. Kr. udlaaner dem 2 Mill. Kr., staar i et skærende Misforhold til det System, man i øvrigt opretholder, til uhyre Skade for Haandværkerne, og hvorved man antagelig plyndrer Haandværkerne for det 25-dobbelte af den Million, man nu vil laane dem, oven i Købet plyndrer dem for det hvert Aar. Det er kun en meget ringe Bod, man her søger at yde.

De Betragtninger, det ærede Medlem Hr. Drachmann fremsatte om, at Staten skulde oprette en økonomisk Forsvarscentral, maa man vel forstaa saadan, at nu er de Konservative gaaet ind for ren Statsocialisme, at nu skulde Staten gribe ind i Erhvervslivets Forhold. Vi synes, det er en mærkelig Begrundelse, og den er ikke mindre mærkelig, naar man ser, hvad det er, der er sket paa visse Omraader, hvor Staten har grebet ind ved Hjælp af Valutacentralen til Sørfordel for dansk Virksomhed, medens vedkommende Virksomhed slutter Aftaler med udenlandske Selskaber om en særlig Prisaftale over for danske Forbrugere! Man slutter altsaa ligefrem først en Aftale og faar saa en Begunstigelse ved Hjælp af Statsmagten, og derefter bruger man den mod Forbrugerne. Jeg synes ikke, det taler for, at man skal lave mere Beskyttelse. Lad os faa den frie Konkurrence, det er det eneste, der duer.